

Триста умници.

Народна приказка.

Триста души умници тръгнали да сччат една гора. Нарамили брадвитѣ нагоре съ топоришкитѣ и вървѣли, вървѣли, уморили се и седнали да си починатъ. Добре, ама, като седѣли, объркали си краката и, като рекли да ставатъ, не знаели кои крака на кого сж и се скарали.

Единъ викалъ:

— Тия крака сж мои!

— Не, мои сж, — викалъ другъ.

— Не се карайте за чужди крака — тѣ сж мои, — викалъ трети.

Работата дошла до бой.

Въ това време миналъ единъ хитрецъ.

— Хей байо, — извикали му умниците, — ела да ни помиришъ, — объркахме си краката и не знаемъ кои на кого сж.

— Добре, ама какво ще ми дадете? — рекълъ хитрецътъ.

— Какво имаме, та какво да ти дадемъ, — отговорили умниците. — Ще ти дадемъ сѣкиритѣ си, само ни поогни да си намѣримъ краката.

— Добре, добре, — рекълъ хитрецътъ, па като взелъ една тояга, почналъ да удря презъ краката съ колкото си сила ималъ.

